

Sygn. akt III Cz 1322/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Prezydenta Miasta R.

o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu

na skutek zażalenia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 8 stycznia 2014 r., sygn. akt IV RNs 1702/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 1322/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Rybniku w postanowieniu z dnia 8 01 2014r. odrzucił wniosek S. D. o przyznanie mu wynagrodzenia za pełnienie funkcji przedstawiciela osoby nieobecnej w postępowaniu administracyjnym o wymeldowanie, uznając,

że droga sądowa jest niedopuszczalna.

Orzeczenie zaskarżył **S. D.**, który wnosił o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucał, że przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia naruszono regulację art. 199 § 1 k.p.c. w związku z art. 1 k.p.c. i art. 179 § 1 k.r.o. gdyż Sąd Rejonowy nie wskazał jakichkolwiek przepisów szczególnych „zastrzegających przedmiotową sprawę do właściwości innych organów” oraz że zgodnie do przywołanego w zażaleniu poglądu prawnego powinien był on przyznać mu wynagrodzenie, ustalić jego wysokość

oraz wskazać podmiot zobowiązany do jego pokrycia (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 4 04 2012r. sygn. II S.A./Sz 72/12, LEX nr 1292019).

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Sąd Rejonowy w Rybniku w postanowieniu wydanym w dniu 20 10 2010r.

w sprawie o sygn. akt IV RNs 1269/10 ustanowił skarżącego - w oparciu o regulację art. 34 § 1 k.p.a. - „przedstawicielem w postępowaniu administracyjnym dotyczącym pomocy osobom uprawnionym do alimentów dla osoby nieobecnej J. W.”.

Leżące u podstaw wydania zaskarżonego postanowienia zagadnienie dopuszczalności drogi sądowej w postępowaniach o przyznanie wynagrodzenia tego rodzaju przedstawicielom było przedmiotem wypowiedzi judykatury, która konsekwentnie stoi na stanowisku, że **wynagrodzenie przedstawiciela dla nieobecnej strony postępowania administracyjnego wyznaczonego przez sąd należy do kosztów postępowania administracyjnego a jego ustalenie oraz wypłata stanowi czynność materialno-techniczną i tylko w przypadku odmowy jego wypłaty kurator może wystąpić do sądu powszechnego z roszczeniem cywilnoprawnym** (uchwała SN z dnia 9 02 1989r. sygn. akt III CZP 117/88 i wyrok WSA w Olsztynie

z dnia 13 05 2014r. sygn. akt II S.A./OI333/14; przywołany w zażaleniu pogląd prawny nie ma w sprawie zastosowania, gdyż dotyczy on wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla częściowo ubezwłasnowolnionego, przyznawanego przez sąd opiekuńczy w oparciu o regulację art. 162 § 2 k.r.o.).

Pogląd ten i związaną z nim ocenę prawną zawartą w uzasadnieniach przywołanych orzeczeń Sąd odwoławczy podziela.

Został on prawidłowo uwzględniony przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia

i wbrew zarzutowi zażalenia Sąd Rejonowy trafnie uznał, że w niniejszej sprawie droga sądowa jest niedopuszczalna w rozumieniu regulacji art. 199 §1 pkt 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. a następnie w oparciu o tę regulację odrzucił wniosek skarżącego.

Czyni to zażalenie bezzasadnym co prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek